Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
GERARD HOGAN
esitatud 14. märtsil 2019[1]

Kohtuasi C-226/18

Krohn & Schröder GmbH
versus
Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Hamburgi maksukohus, Saksamaa))

Eelotsusetaotlus – Tolliliit – Impordi- ja ekspordiprotseduurid – Tollivõlg – Nõukogu määrus (EMÜ) nr 2913/92 – Artikkel 212a – Nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 1238/2013, millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased meetmed – Nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 1239/2013, millega kehtestatakse lõplikud tasakaalustavad meetmed – Tollimaksust vabastamine

I. Sissejuhatus

1. Käesolev eelotsusetaotlus puudutab seda, kuidas tõlgendada nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2013/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik[2] (edaspidi „tolliseadustik“), artiklit 212a redaktsioonis, mis oli kohaldatav põhikohtuasja faktiliste asjaolude tekkimise ajal, nõukogu 2. detsembri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1238/2013, millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased meetmed Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes,[3] artikli 3 lõike 1 punkte a–c ning nõukogu 2. detsembri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1239/2013, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks,[4] artikli 2 lõike 1 punkte a–c.

2. Taotlus on esitatud kohtuasjas, mille pooled on äriühing Krohn & Schröder GmbH ja Hauptzollamt Hamburg-Hafen (Hamburgi sadama peatollibüroo) (edaspidi „peatollibüroo“) ning mis puudutab dumpinguvastaste ja tasakaalustavate tollimaksude määramist põhjusel, et ajutise ladustamise tähtaja lõppedes ei määratud kaubale uut tollikäitlusviisi.

3. Käesolev kohtuasi annab Euroopa Kohtule võimaluse selgitada suhet tolliseadustiku ja rakendusmääruse vahel, millega on kehtestatud lõplik dumpinguvastane tollimaks ja lõplik tasakaalustav tollimaks, eeskätt seoses tollimaksudest vabastamise tingimustega.

1 Algkeel: inglise.
2 EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307.
3 ELT 2013, L 325, lk 1.
4 ELT 2013, L 325, lk 66.

II. Õiguslik kontekst

A. Tolliseadustik

4. Tolliseadustiku artikli 4 punktis 7 on „ühenduse kaup“ määratletud kui „vabasse ringlusse lubatud kaup, mis on imporditud riikidest või territooriumidelt, mis ei moodusta [liidu] tolliterritooriumi osa“.

5. Tolliseadustiku artikli 4 punktis 20 on „kauba vabastamine“ määratletud kui „toiming, millega toll teeb kauba kättesaadavaks eesmärkide jaoks, mis tulenevad tolliprotseduurist, millele kaup on suunatud“.

6. Tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 on sätestatud:

„Kui kauba kohta on esitatud ülddeklaratsioon, tuleb kaubale tollikäitlusviisi määramiseks vajalikud formaalsused täita:

a) meritsi veetava kauba puhul 45 päeva jooksul alates ülddeklaratsiooni esitamise kuupäevast;

b) muul viisil kui meritsi veetava kauba puhul 20 päeva jooksul alates ülddeklaratsiooni esitamise kuupäevast.“

7. Tolliseadustiku artikli 53 lõikes 1 on sätestatud:

„Kui kaubale tollikäitlusviisi määramiseks vajalikke formaalsusi ei ole asutud täitma artiklis 49 määratud tähtaja jooksul, võtab toll viivitamata kõik kauba olukorra lahendamiseks vajalikud meetmed, sealhulgas kauba müük.“

8. Tolliseadustiku artikli 74 lõikes 2 on sätestatud:

„Kui toll nõuab tagatise esitamist vastavalt sätetele, millega reguleeritakse tolliprotseduuri, millele kaup on deklareeritud, ei lubata nimetatud kaubale kõnealust tolliprotseduuri kohaldada enne tagatise esitamist.“

9. Tolliseadustiku artikli 204 lõike 1 punktis a on sätestatud:

„Tollivõlg impordil tekib, kui ei täideta:

a) kohustust, mis tuleneb sellise kauba ajutisest ladustamisest, millelt tuleb tasuda imporditollimaks, või tolliprotseduuri kasutamisest, millele nimetatud kaup on suunatud […]“.

10. Tolliseadustiku artiklis 212a on sätestatud:

„Kui tollialaste õigusaktidega nähakse ette kauba soodustatud tariifimenetlus selle laadi või lõppkasutuse tõttu või täielik või osaline vabastamine impordi- või eksporditollimaksudest vastavalt artiklitele 21, 82, 145 või 184–187, kohaldatakse soodustatud tariifimenetlust või osaliselt või täielikult tollimaksudest vabastamist ka juhtudel, kui tollivõlg on tekkinud vastavalt artiklitele 202–205, 210 või 211, kui asjaomase isiku käitumist ei saa tõlgendada pettusena ega ilmse hooletusena ja see isik tõendab, et muud tingimused soodustatud tariifimenetluse või osalise või täieliku tollimaksudest vabastamise taotlemiseks on täidetud.“

B. Komisjoni määrus (EMÜ) nr 2454/93

11. Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted määrusele nr 2913/92,[5] artiklis 866 on sätestatud:

„Kui tollivõlg on tekkinud vastavalt seadustiku artiklitele 202, 203, 204 või 205 ning kui imporditollimaksud on tasutud, loetakse see kaup ühenduse kaubaks ja selle kohta ei ole vaja esitada vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni, ilma et eelöeldu piiraks kõnealuse kauba suhtes kehtivate keeldude või piirangutega seotud sätete kohaldamist.“

C. Rakendusmäärus nr 1238/2013

12. Rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 1 lõikes 3 on sätestatud:

„Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.“

13. Rakendusmääruse nr 1238/2013 artiklis 3 on sätestatud:

„1. Vabasse ringlusse lubamiseks deklareeritud ja praegu CN-koodi ex 8541 40 90 (TARICi koodid 8541409021, 8541409029, 8541409031 ja 8541409039) alla kuuluvad imporditavad tooted, mille kohta on arved esitanud äriühingud, kelle hinnakohustused on komisjon heaks kiitnud ja kelle nimed on loetletud [komisjoni 4. detsembri 2013. aasta rakendusotsuse 2013/707/EL, millega kinnitatakse pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) importi käsitlevate dumpingu- ja subsiidiumivastaste menetlustega, lõplike meetmete kohaldamise ajaks (ELT 2013, L 325, lk 214)] lisas, vabastatakse artikliga 1 kehtestatud dumpinguvastasest tollimaksust järgmistel tingimustel:

a) rakendusotsuse 2013/707/EL lisas loetletud äriühing on eespool osutatud tooted ise või samuti rakendusotsuse 2013/707/EL lisas loetletud seotud äriühingu kaudu tootnud, lähetanud ja nende kohta arve esitanud kas tema liidus asuvatele seotud äriühingutele, kes tegutsevad importijana ja lubavad kaubad liidus vabasse ringlusse, või esimesele sõltumatule kliendile, kes tegutseb importijana ja lubab kaubad liidus vabasse ringlusse;

b) imporditava kaubaga koos esitatakse kinnitusarve, milleks on faktuurarve, mis sisaldab vähemalt käesoleva määruse III lisas nimetatud andmeid ja avaldust;

c) imporditava kaubaga koos esitatakse vastavalt käesoleva määruse IV lisale ekspordikohustuse sertifikaat;

d) tollis deklareeritud ja esitatud kaubad vastavalt täpselt kinnitusarves kirjeldatule.

2. Vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmisel tekib tollivõlg:

a) kui lõikes 1 kirjeldatud impordi puhul tehakse kindlaks, et üks või mitu nimetatud lõikes loetletud tingimustest on täitmata,

[…]“.

5 EÜT 1993, L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3.

D. Rakendusmäärus nr 1239/2013

14. Rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 1 lõikes 3 on sätestatud:

„Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.“

15. Rakendusmääruse nr 1239/2013 artiklis 2 on sätestatud:

„1. Vabasse ringlusesse lubamiseks deklareeritud ja praegu CN-koodi ex 8541 40 90 (TARICi koodid 8541409021, 8541409029, 8541409031 ja 8541409039) alla kuuluvad imporditavad tooted, mille kohta on arved esitanud äriühingud, kelle hinnakohustused on komisjon heaks kiitnud ja kelle nimed on loetletud rakendusotsuse 2013/707/EL lisas, vabastatakse artikliga 1 kehtestatud subsiidiumivastasest tollimaksust järgmistel tingimustel:

a) rakendusotsuse 2013/707/EL lisas nimetatud äriühing on eespool osutatud tooted ise või samuti rakendusotsuse 2013/707/EL lisas nimetatud seotud äriühingu kaudu tootnud, lähetanud ja nende kohta arve esitanud kas tema liidus asuvatele seotud äriühingutele, kes tegutsevad importijana ja lubavad kaubad liidus vabasse ringlusse, või esimesele sõltumatule kliendile, kes tegutseb importijana ja lubab kaubad liidus vabasse ringlusse;

b) imporditava kaubaga koos esitatakse kinnitusarve, milleks on faktuurarve, mis sisaldab vähemalt käesoleva määruse II lisas nimetatud andmeid ja avaldust;

c) imporditava kaubaga koos esitatakse ekspordikohustuse sertifikaat vastavalt käesoleva määruse III lisale ning

d) tollis deklareeritud ja esitatud kaubad vastavad täpselt kinnitusarves kirjeldatule.

2. Vabasse ringlusesse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmisel tekib tollivõlg:

a) kui lõikes 1 kirjeldatud impordi puhul tehakse kindlaks, et üks või mitu nimetatud lõikes loetletud tingimustest on täitmata,

[…]“.

III. Põhikohtuasja faktilised asjaolud

16. Kaebajal on Hamburgi sadamas ladu ja logistikaäriühing. Ta paigutas 21. augustil 2014 oma lattu kaks partiid fotoelektrilisi mooduleid (edaspidi „kaup“) ja deklareeris need ajutiselt ladustatud kaubana.

17. Kauba oli tootnud ja lähetanud rakendusotsuse 2013/707 lisas loetletud äriühing Wuxi Suntech Power Co. Ltd. (edaspidi „Wuxi“). Kaup oli määratud Wuxiga seotud äriühingule SF Suntech Deutschland GmbH.

18. Kuna kaupa veeti muul viisil kui meritsi, oleks kaebaja pidanud täitma nõutavad formaalsused tollikäitlusviisi määramiseks 20 päeva jooksul alates ülddeklaratsiooni esitamise kuupäevast, s.o 10. septembrist 2014.

19. Vastustaja teatas 11. septembri 2014. aasta kirjas kaebajale, et kuni ajutise ladustamise tähtaja lõppemiseni 10. septembril 2014 ei ole kauba suhtes uut tollikäitlusviisi määratud, ja palus tal esitada impordiks vajalikud dokumendid. Ta märkis, et kuni teistsuguse otsuse tegemiseni puudub kaebajal õigus kaupa käsutada.

20. Kaebaja esitas 26. septembri 2014. aasta kirjaga dokumendid, millest ilmnes, et kauba oli tootnud Wuxi ja lähetanud selle SF Suntech Deutschland GmbH-le, s.o ühele temaga seotud äriühingutest Saksamaal. Nende dokumentide hulgas oli Wuxi kinnitusarve SF Suntech Deutschland GmbH-le, mis sisaldas viidet komisjoni 2. augusti 2013. aasta otsusele 2013/423/EL, millega kiidetakse heaks pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide ja plaatide) importi käsitleva dumpinguvastase menetlusega,[6] ja China Chamber of Commerce for Import & Export of Machinery & Electronic Productsi (CCCME) väljastatud ekspordikohustuse sertifikaati. See ekspordikohustuse sertifikaat sisaldas samasugust avaldust nagu kinnitusarve, kuid viitega rakendusotsusele 2013/707.

21. Vastustaja määras oma 24. novembri 2014. aasta otsusega kindlaks muu hulgas dumpinguvastase tollimaksu ja tasakaalustava tollimaksu, olles järeldanud, et kuna tolliseadustiku artiklis 49 ette nähtud ajutise ladustamise tähtaja möödudes ei määratud kaubale uut tollikäitlusviisi, tekkis tolliseadustiku artikli 204 lõike 1 punkti a kohaselt tollivõlg impordil.

22. Kaebaja esitas 28. novembril 2014 selle otsuse peale vaide. Muu hulgas väitis ta, et isegi kui tollivõlg impordil tekkis ajutise ladustamise kohustuse rikkumise tõttu, tuleb vastavalt rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõikes 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõikes 1 ette nähtud vabastusi dumpinguvastasest tollimaksust ja tasakaalustavast tollimaksust kohaldada vastavalt tolliseadustiku artiklile 212a.

23. Peatollibüroo vähendas 4. mail 2015 kõnealuseid dumpinguvastast ja tasakaalustavat tollimaksu vastavalt määradele, mis olid kohaldatavad Wuxi toodetud fotoelektrilistele moodulitele, nagu on ette nähtud rakendusmääruses nr 1238/2013 ja rakendusmääruses nr 1239/2013. Ent ta keeldus nendest maksudest vabastamisest põhjendusel, et tingimused selleks ei ole täidetud, kuna kaebaja esitatud kinnitusarve sisaldab viidet otsusele 2013/423, mitte rakendusotsusele 2013/707, mida on nimetatud ekspordikohustuse sertifikaadis.

24. Kaebaja esitas 19. mail 2015 korrigeeritud kinnitusarve viitega rakendusotsusele 2013/707. Kui kaebaja nõutava tagatise esitas, andis peatollibüroo loa kauba vabastamiseks ning kaup toimetati äriühingule SF Suntech Deutschland GmbH.

25. Peatollibüroo jättis 7. juulil 2015 vaide rahuldamata. Ta märkis, et rakendusmääruses nr 1238/2013 ja rakendusmääruses nr 1239/2013 ette nähtud vabastusi ei saa anda, kui kaupa ei ole vabasse ringlusse lubatud. Samuti ei vastanud esitatud arve nendes määrustes sätestatud vorminõuetele.

26. Seejärel pöördus kaebaja kaebusega eelotsusetaotluse esitanud kohtusse. Ta väidab, et vabastus dumpinguvastasest tollimaksust ja tasakaalustavast tollimaksust on soodustatud tariifimenetlus või vähemalt vabastamine impordi- või eksporditollimaksudest tolliseadustiku artikli 212a tähenduses. Samuti väidab ta, et esimene esitatud arve vastas rakendusmäärustega nõutud tingimustele. Peale selle vastas 19. mail 2015 esitatud korrigeeritud kinnitusarve vorminõuetele. Ta osutab, et tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisalas ei ole kauba vabasse ringlusse lubamist ja seetõttu ei saa temalt nõuda sel hetkel kinnitusarve esitamist. Peatollibüroo ei ole sellise kohaldatavate õigusaktide tõlgendusega nõus.

6 ELT 2013, L 209, lk 26.

IV. Eelotsusetaotlus ja menetlus Euroopa Kohtus

27. Selles kontekstis tekkis Finanzgericht Hamburgil (Hamburgi maksukohus, Saksamaa) kahtlusi seoses tolliseadustiku ning rakendusmääruse nr 1238/2013 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 vahelise suhtega. Ta otsustas menetluse peatada ja taotleda Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

„1. Kas tolliseadustiku artikkel 212a hõlmab vabastamist dumpinguvastasest tollimaksust ja tasakaalustavast tollimaksust vastavalt rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõikele 1 ja/või rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõikele 1?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: kas tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, on rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktis a ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus täidetud, kui ettevõtja, kes on seotud asjaomase kauba tootnud, lähetanud ja selle eest arve esitanud ettevõtjaga, keda on nimetatud rakendusotsuse 2013/707 lisas, asjaomast kaupa küll ei importinud ega korraldanud selle vabasse ringlusse lubamist, kuid tal oli kavas seda teha ja asjaomane kaup talle ka tegelikult tarniti?

3. Kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt: kas tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, võib kinnitusarve ja ekspordikohustuse sertifikaadi rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktide b ja c ning rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktide b ja c tähenduses esitada ka tähtaja jooksul, mille on tolliasutused määranud kooskõlas tolliseadustiku artikli 53 lõikega 1?

4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse jaatavalt: kas rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktis b ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktis b nimetatud kinnitusarve, milles on rakendusotsuse 2013/707 asemel nimetatud otsust 2013/423, vastab põhikohtuasja asjaoludel ja õiguse üldpõhimõtteid arvestades rakendusmääruse nr 1238/2013 III lisa punkti 9 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 II lisa punkti 9 nõuetele?

5. Kui neljandale küsimusele vastatakse eitavalt: kas tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, võib kinnitusarve rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punkti b ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses esitada ka veel tollivõla kindlaksmääramise vaidlustamise menetluses?“

28. Põhikohtuasja kaebaja ja Euroopa Komisjon on esitanud kirjalikud seisukohad. Kohtuistungil, mis peeti 31. jaanuaril 2019, esitasid mõlemad ka suulised seisukohad.

V. Õiguslik analüüs

29. Euroopa Kohtu palvel piirdun käesolevas ettepanekus tähelepanekutega, mis puudutavad Finanzgericht Hamburgi (Hamburgi maksukohus, Saksamaa) eelotsusetaotluse esimest, teist ja kolmandat küsimust.

A. Esimene küsimus

30. Esimeses küsimuses palub eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitada, kas tolliseadustiku artikkel 212a hõlmab vabastamist dumpinguvastasest tollimaksust ja tasakaalustavast tollimaksust vastavalt rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõikele 1 ja/või rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõikele 1.

31. Vastuse esimene aspekt on kätketud nii rakendusmääruses nr 1238/2013 kui ka rakendusmääruses nr 1239/2013. Nende määruste artikli 1 lõikes 3 on ju ette nähtud, et „[k]ui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid“. Kuna rakendusmääruses nr 1238/2013 ega rakendusmääruses nr 1239/2013 ei ole artiklit 212a nende määruste kohaldamisalast välja jäetud, *võib* seda järelikult kohaldada.

32. Selle kohaldamiseks aga tuleb asuda seisukohale, et rakendusmäärustega lubatud vabastused dumpinguvastasest tollimaksust ja tasakaalustavast tollimaksust on „kauba soodustatud tariifimenetlus selle laadi või lõppkasutuse tõttu või täielik või osaline vabastamine impordi- või eksporditollimaksudest vastavalt [tolliseadustiku] artiklitele 21, 82, 145 või 184–187“.[7]

33. Selles suhtes usun, et dumpinguvastasest tollimaksust ja tasakaalustavast tollimaksust vabastamine on põhimõtteliselt hõlmatud mõistega „soodustatud tariifimenetlus“ ka siis, kui need ei ole oma laadi või lõppkasutuse tõttu põhjendatud. Niisugune tõlgendus on kooskõlas tolliseadustiku artikli 212a eesmärgiga ning dumpinguvastase tollimaksu ja tasakaalustava tollimaksu eesmärgiga. Järeldan seda järgmistel põhjustel.

34. Esiteks, nagu on toonitatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 82/97, millega muudetakse määrust nr 2913/92,[8] millega lisati tolliseadustikku artikli 212a algne redaktsioon, põhjenduses 12, ei ole olukord, milles tollivõlg tekib, oluline, kui liidu õigusaktidega on ette nähtud osaline või täielik vabastamine impordi- või eksporditollimaksudest. Nimelt, „kui ühenduse õigusaktidega nähakse ette osaline või täielik vabastamine impordi- või eksporditollimaksudest, tuleb seda osalist või täielikku vabastamist kohaldada kõikidel juhtudel, sõltumata olukorrast, milles tollivõlg tekib; kui sellisel juhul tolliprotseduuri eeskirju eiratakse, ei näi hariliku tollimaksu määra kohaldamine kohase sanktsioonina“.[9] Teiseks, nagu meenutas komisjon, on dumpinguvastaste tollimaksude ja tasakaalustavate tollimaksude eesmärk hoida ära kahju tekkimist liidu majandusharule, mitte karistada tollieeskirjade rikkumise eest.

35. Teisest küljest on see kooskõlas ka rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 või rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 sõnastusega „*vabastatakse*“, samal ajal kui tolliseadustiku artikkel 212a käsitleb „täielik[ku] või osali[st] *vabastami*[*st*]“.

36. Lõpuks võib samuti täheldada, et kohtuasjas Isaac International,[10] nagu on märkinud Euroopa Kohus selles kohtuasjas tehtud otsuses, lähtus liikmesriigi kohus eeldusest, et dumpinguvastasest tollimaksust vabastamist tuleb pidada tolliseadustiku artikli 212a tähenduses „soodustatud tariifimenetluseks“[11]. Euroopa Kohus seda küsimärgi alla ei seadnud. Vastupidi, ta vastas esitatud küsimusele, mis puudutas tolliseadustiku artikli 212a tähenduses „mu[i]d tingimus[i]“.

7 Tolliseadustiku artikkel 212a.

8 EÜT 1997, L 17, lk 1; ELT eriväljaanne 02/08, lk 179.

9 Määruse nr 82/97 põhjendus 12.

10 29. juuli 2010. aasta kohtuotsus (C-371/09, EU:C:2010:458).

11 Vt selle kohta 29. juuli 2010. aasta kohtuotsus Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, punkt 40).

37. Eespool kirjeldatud kaalutlusi arvestades on ilmne, et tolliseadustiku artikkel 212a hõlmab vabastamist dumpinguvastasest tollimaksust ja tasakaalustavast tollimaksust vastavalt rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõikele 1 ja/või rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõikele 1, kui nendes määrustes ette nähtud tingimused on täidetud.

B. Teine küsimus

38. Teises küsimuses palub eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtul selgitada, kas tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, on rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktis a ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus täidetud, kui äriühing, kes on seotud rakendusotsuse 2013/707 lisas nimetatud äriühinguga (kes tootis ja lähetas asjaomase kauba ja esitas selle eest arve), asjaomast kaupa küll ei importinud ega korraldanud selle vabasse ringlusse lubamist, kuid tal oli kavas seda teha ja asjaomane kaup talle ka tegelikult tarniti.

39. Sissejuhatavalt tuleb meenutada, et kaebaja on „asjaomane isik“ tolliseadustiku artikli 212a tähenduses. Euroopa Kohus on otsustanud, et seda mõistet „tuleb selle sätte sõnastust arvestades mõista nii, et see viitab mis tahes füüsilisele või juriidilisele isikule, keda peetakse tollivõla tasumise eest vastutavaks isikuks kõnealuse seadustiku artiklite 202–205 alusel“,[12] nagu seda on käesoleval juhul Krohn & Schröder GmbH.

40. Ma ei arva siiski, et Euroopa Kohus saab vastata teisele küsimusele jaatavalt.

41. Kui Euroopa Kohtul paluti varem tõlgendada samalaadset sätet nagu rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõige 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõige 1, märkis Euroopa Kohus, et „dumpinguvastasest tollimaksust võib vabastada ainult teatavatel tingimustel ja konkreetselt sätestatud juhtudel ning see vabastus on dumpinguvastase tollimaksu tavapärasest korrast tehtav erand. *Sätteid, mis näevad sellise vabastuse ette, tuleb seega tõlgendada kitsalt*“.[13]

42. Rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 kohaselt on dumpinguvastasest tollimaksust või tasakaalustavast tollimaksust vabastamise eeltingimus see, et asjaomane kaup on deklareeritud vabasse ringlusse lubamiseks. Käesoleval juhul on selge, et see eeltingimus ei ole täidetud, sest vaidlusalune tollivõlg on põhjustatud sellest, et tollikäitlusviisi – näiteks kauba vabasse ringlusse lubamine – määramiseks vajalikud formaalsused jäid tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja jooksul täitmata.

43. Nendel asjaoludel – isegi kui saaks oletada, et rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõige 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõige 1 võivad olla kohaldatavad tolliseadustiku artikli 212a alusel ka ilma eeltingimuse täitmiseta pelgalt sellepärast, et tollivõlg tekkis vastavalt tolliseadustiku artiklile 204 – peavad olema täidetud ka muud, rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktides a–d ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktides a–d nõutud tingimused.

44. Nende tingimuste hulgast esimene on see, et rakendusotsuse 2013/707 lisas loetletud äriühing on eespool osutatud tooted tootnud, lähetanud ja nende kohta arve esitanud kas liidus asuvatele temaga seotud äriühingutele, kes tegutsevad importijana ja vormistavad kaubad liidus vabasse ringlusse, või esimesele sõltumatule kliendile, kes tegutseb importijana ja vormistab kaubad liidus vabasse ringlusse. Lihtsalt väljendudes peab kaupade saaja tegutsema importijana *ja* vormistama kaubad vabasse ringlusse.

12 25. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Ultra-Brag (C-679/15, EU:C:2017:40, punkt 38).

13 17. septembri 2014. aasta kohtuotsus Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, punkt 24, kohtujuristi kursiiv). Sama tõlgendusreegel kehtib ka tolliseadustiku artikli 212a enda suhtes (vt selle kohta 29. juuli 2010. aasta kohtuotsus Isaac International, C-371/09, EU:C:2010:458, punkt 42).

45. Käesoleval juhul ei ole kauba vastu võtnud ettevõtja importija ja ta ei vormistanud kaupa vabasse ringlusse. Isegi kui võib oletada, et kaebaja võttis kauba vastu importija nimel – nagu märkis kaebaja 31. jaanuaril 2019 kohtuistungil –, on meil ikkagi tegemist kohustusega vormistada kaubad vabasse ringlusse.

46. Asi ei ole ainult selles, et kaupu ei ole vabasse ringlusse lubamiseks deklareeritud, vaid näib ka, et neid ei ole vabasse ringlusse vormistatud.[14] Kui asjasse puutuvat kaupa peetakse „ühenduse kaubaks“ ja tarnituks, saab seda teha ainult määruse nr 2454/93 artikli 866 alusel.

47. Samuti peab sellele sättele tuginemiseks olema põhimõtteliselt täidetud tingimus, et tollivõlg impordil peab olema tekkinud vastavalt tolliseadustiku artiklile 204 *ja imporditollimaksud peavad olema makstud*. Käesoleval juhul aga imporditollimakse tegelikult ei makstud. Kui kaup on ettenähtud saajani toimetatud, on põhjus ainult selles, et esitati nõutav tagatis. Kui Euroopa Kohtu liikmed 31. jaanuaril 2019 kohtuistungil menetlusosalisi selles küsimuses küsitlesid, olid menetlusosalised üksmeelel, et tagatise esitamist ei saa pidada imporditollimaksude maksmise ekvivalendiks.

48. Kokkuvõttes ei ole käesoleval juhul täidetud eeltingimus ega ka esimene tingimus, mida nõuavad rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõige 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõige 1: importi ei ole vabasse ringlusse lubamiseks deklareeritud, kauba vastu võtnud ettevõtja ei ole importija ning kaup ei ole vormikohaselt vabasse ringlusse lubatud.

49. Teisisõnu oleksid rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõikes 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõikes 1 ette nähtud vabastused kohaldatavad vaid juhul, kui on kohaldatavad rida teisi määrusi ja rakendatakse mitut õiguslikku fiktsiooni – näiteks kaebaja pidamine importijaks ja tagatise maksmise käsitamine nii, nagu oleks see imporditollimaks, mis tuli maksta vastavalt määruse nr 2454/93 artiklile 866.

50. Õigusaktide seesugune kohaldamine viiks sisuliselt rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 moonutamiseni ja läheks vastuollu eespool meenutatud tõlgendusreegliga, mille kohaselt tuleb sätet, milles on nähtud ette dumpinguvastasest tollimaksust vabastamine, tõlgendada kitsalt.[15]

51. Samuti tuleb märkida, et niisugused tingimused nagu need, mida nõuavad rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõige 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõige 1, on sätestatud selleks, et „võimalda[da] komisjonil ja tollil vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni asjaomasele tolliasutusele esitamisel tulemuslikult jälgida äriühingute võetud hinnakohustuste täitmist. Kui tingimused ei ole täidetud, tuleb vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmisel tasuda asjakohane dumpinguvastane tollimaks“.[16]

52. Nagu Euroopa Kohus on oma otsuses Isaac International[17] juba osutanud, on tingimusel, mis võimaldab tollil asjaolude toimumise hetkel kontrollida, et kõik kõnealusest dumpinguvastasest tollimaksust vabastamisega seotud nõuded on täidetud, eriline tähendus[18]. Seetõttu ei saa tolliseadustiku artikli 212a kohaldamine viia tulemuseni, et niisuguse vabastuse dumpinguvastasest tollimaksust saab võimaldada ka juhul, kui sedalaadi tingimus ei ole täidetud.[19]

14 Selgituse kohaselt, mille andis komisjon 31. jaanuaril 2019 kohtuistungil, lubatakse kaup vabasse ringlusse kohtumenetluse lõppedes tagasiulatuvalt, kui asjakohased imporditollimaksud on makstud.

15 Vt selle kohta 17. septembri 2014. aasta kohtuotsus Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, punkt 24).

16 17. septembri 2014. aasta kohtuotsus Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, punkt 29). Kuigi määrus nr 1238/2013 ja määrus nr 1239/2013 ei sisalda sedasama põhjendust, millele tugines Euroopa Kohus oma tõlgenduses kohtuotsuses Baltic Agro, on maksuvabastuse saamise tingimused sarnased.

17 29. juuli 2010. aasta kohtuotsus (C-371/09, EU:C:2010:458).

18 Vt selle kohta 29. juuli 2010. aasta kohtuotsus Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, punkt 43).

19 Vt selle kohta 29. juuli 2010. aasta kohtuotsus Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, punkt 44).

53. Sellises kontekstis nagu käesoleval juhul usun, et rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktis a ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktis a sätestatud tingimustel on eriline tähtsus. Kui ei ole tagatud, et need tingimused olid täidetud, toonitab ka see järeldust, et dumpinguvastasest tollimaksust vabastamine lihtsalt ei ole kohaldatav.

54. Nagu komisjon on oma kirjalikes seisukohtades välja pakkunud,[20] ei saa ju välistada, et kolmanda isiku – nagu käesoleval juhul kaebaja – sekkumine menetlusse ja see, kui kaup saab „ühenduse kauba" staatuse pärast teatavat toimingut, mis ei ole kauba lubamine „vabasse ringlusse" – näiteks määruse nr 2454/93 artikli 866 kohaselt –, ohustavad võimalust kontrollida vastavust teistele rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 tingimustele, seega potentsiaalselt ohustades liidu rahalisi huve.

55. Nendel kaalutlustel olen sunnitud järeldama, et tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, ei ole rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktis a ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus täidetud, kui äriühing, kes on seotud rakendusotsuse 2013/707 lisas nimetatud äriühinguga (kes tootis ja lähetas asjaomase kauba ja esitas selle eest arve), asjaomast kaupa ei importinud ega korraldanud selle vabasse ringlusse lubamist, isegi kui tal oli kavas seda teha ja asjaomane kaup talle ka tegelikult tarniti.

C. Kolmas küsimus

56. Kolmas eelotsuse küsimus on esitatud vaid juhuks, kui vastus teisele küsimusele on jaatav. Kuna minu arvates ei ole vastus teisele küsimusele jaatav, ei peaks olema tarvis sellele küsimusele vastata. Täielikkuse huvides pakun siiski välja sellekohase analüüsi.

57. Kolmandas küsimuses palub eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtul selgitada, kas tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, võib kinnitusarve ja ekspordikohustuse sertifikaadi rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktide b ja c ning rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktide b ja c tähenduses esitada ka tähtaja jooksul, mille on tolliasutused määranud kooskõlas tolliseadustiku artikli 53 lõikega 1.

58. Nagu käesoleva ettepaneku punktis 41 juba märgitud, tuleb sätteid, milles on ette nähtud dumpinguvastastest tollimaksudest vabastamine, tõlgendada kitsalt.

59. Ent nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus märkis, otsustas Euroopa Kohus kohtuasjas Tigers, et tolliseadustiku artikli 78 kohaldamisalas on lubatud esitada uut teavet, mida toll võib arvesse võtta, ning seda võib teha pärast tollideklaratsiooni esitamist.[21]

60. Olen seisukohal, et see lahendus on analoogia alusel kohaldatav ka juhtudel, mis tekivad tolliseadustiku artikli 53 kohaselt. Olen sellel seisukohal järgmistel põhjustel.

61. Esiteks tuleneb rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 sõnastusest, et nende määrustega ette nähtud dumpinguvastastest tollimaksudest ja tasakaalustavatest tollimaksudest vabastamiseks tuleb imporditava kaubaga *koos* esitada kinnitusarve ja ekspordikohustuse sertifikaat. Selles sõnastuses aga ei ole näidatud, millal see arve tuleb esitada.

20 Vt selle kohta komisjoni kirjalikud seisukohad, punktid 45 ja 49.

21 12. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 31).

62. Kuigi see sõnastus viitab, et „õige“ aeg on siis, kui esitatakse tollideklaratsioon, tuleb märkida, et samamoodi nagu Euroopa Kohus ja kohtujurist toonitasid kohtuasjas Tigers [22] seoses nõukogu 13. mai 2013. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 412/2013, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks, mis on kehtestatud Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste laua- ja kööginõude impordi suhtes, [23] ei ole üheski rakendusmääruse nr 1238/2013 ega nr 1239/2013 sättes – erinevalt teistest dumpinguvastastest määrustest – näidatud, millal tuleb kinnitusarve ja ekspordikohustuse sertifikaat tollile esitada [24].

63. Samuti, ehkki tolliseadustiku artiklis 62 on sätestatud samalaadne norm, mille kohaselt „[t]ollideklaratsioonile *tuleb lisada* kõik vajalikud dokumendid seda tolliprotseduuri reguleerivate sätete rakendamiseks, millele kaup on deklareeritud“, märkis Euroopa Kohus, et „selles sättes [ei täpsustata], millised tagajärjed on sellel, kui deklaratsioonile lisatud dokumendid […] ei vasta nõuetele“. [25]

64. Teiseks on tollideklaratsiooni aeg oluline ainult seoses rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõikes 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõikes 1 viidatud hüpoteesiga, st kui tollivõlg tekib pärast vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni.

65. Käesoleval juhul ei ole tegu sellise olukorraga. Kui Euroopa Kohus on nõus, et tolliseadustiku artikkel 212a on kohaldatav olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, tuleb tunnistada, et see aeg, mil tuleb esitada kinnitusarve ja ekspordikohustuse sertifikaat, ei saa olla deklaratsiooni esitamise hetk. Nagu olen juba märkinud, käesoleval juhul seda ei juhtunud.

66. Sellepärast, kuna tolliseadustiku artikli 53 lõige 1 võimaldab tollil võtta ja isegi kohustab teda võtma „*kõik* kauba olukorra lahendamiseks vajalikud *meetmed*, [kui kaubale tollikäitlusviisi määramiseks vajalikke formaalsusi ei ole asutud täitma artiklis 49 määratud tähtaja jooksul]“, [26] peaks olema lubatud esitada kinnitusarve ja ekspordikohustuse sertifikaat selle menetluse kontekstis tolli määratud tähtaja jooksul või hiljemalt enne kauba vabastamist, et vältida eeskirjadest kõrvalehoidumist.

67. See loogika on kooskõlas dumpinguvastase tollimaksu ja tasakaalustava tollimaksu eesmärgiga, milleks, nagu on käesoleva ettepaneku punktis 34 juba märgitud, on hoida ära kahju tekkimist liidu majandusharule, mitte karistada tollieeskirjade rikkumise eest. Laiemas plaanis on see loogika ka kooskõlas tolliseadustiku eesmärgiga, milleks on selle seadustiku põhjenduse 5 kohaselt muu hulgas tagada seadustikuga ette nähtud maksude korrektne kohaldamine. [27]

68. Nendel kaalutlustel näib mulle, et tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, on lubatud esitada kinnitusarve ja ekspordikohustuse sertifikaat rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktide b ja c ning rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktide b ja c tähenduses tähtaja jooksul, mille on määranud toll, või hiljemalt enne kauba vabastamist.

22 Vt selle kohta 12. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 25) ja kohtujurist Mengozzi ettepanek kohtuasjas Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474, punkt 60).

23 ELT 2013, L 131, lk 1.

24 Määruses, millele viitas kohtujurist Mengozzi oma ettepanekus kohtuasjas Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474), on asjakohases sättes ette nähtud: „*Kui esitatakse vabasse ringlusse lubamise deklaratsioon*, on tollimaksuvabastust võimalik saada ainult tingimusel, et pädevate liikmesriikide tollile esitatakse kehtiva toodangusertifikaadi originaaleksemplar, mille on välja andnud üks lõikes 4 loetletud äriühingutest“ (kohtujuristi kursiiv) (nõukogu 17. novembri 1997. aasta määruse (EÜ) nr 2320/97 teatavate Ungarist, Poolast, Venemaalt, Tšehhist, Rumeeniast ning Slovakkiast pärinevate rauast või legeerimata terasest õmbluseta torude impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta, millega tühistatakse määrus (EMÜ) nr 1189/93 ning lõpetatakse menetluse kohaldamine seoses sellise Horvaatiast pärineva impordi suhtes (EÜT 1997, L 322, lk 1; ELT eriväljaanne 11/26, lk 329), artikli 2 lõige 2).

25 12. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 28).

26 Kohtujuristi kursiiv.

27 Vt selle kohta kohtujurist Mengozzi ettepanek kohtuasjas Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).

VI. Ettepanek

69. Sellele vastavalt teen Euroopa Kohtule ettepaneku vastata Finanzgericht Hamburgi (Hamburgi maksukohus, Saksamaa) esimestele kahele küsimusele järgmiselt:

1. Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikkel 212a hõlmab vabastamist dumpinguvastasest tollimaksust ja tasakaalustavast tollimaksust vastavalt nõukogu 2. detsembri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1238/2013, millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased meetmed Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse nimetatud impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks, artikli 3 lõikele 1, ning nõukogu 2. detsembri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1239/2013, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks, artikli 2 lõikele 1, kui nendes määrustes ette nähtud tingimused on täidetud.

2. Tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, ei ole rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktis a ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus täidetud, kui äriühing, kes on seotud komisjoni 4. detsembri 2013. aasta rakendusotsuse 2013/707/EL, millega kinnitatakse pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) importi käsitlevate dumpingu- ja subsiidiumivastaste menetlustega, lõplike meetmete kohaldamise ajaks, lisas nimetatud äriühinguga (kes tootis ja lähetas asjaomase kauba ja esitas selle eest arve), asjaomast kaupa ei importinud ega korraldanud selle vabasse ringlusse lubamist, isegi kui tal oli kavas seda teha ja asjaomane kaup talle ka tegelikult tarniti.

70. Kui Euroopa Kohus teises küsimuses minu seisukohaga ei nõustu, teen talle ettepaneku vastata Finanzgericht Hamburgi (Hamburgi maksukohus) kolmandale küsimusele järgmiselt:

3. Tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, on lubatud esitada kinnitusarve ja ekspordikohustuse sertifikaat rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktide b ja c ning rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktide b ja c tähenduses tähtaja jooksul, mille on määranud toll, või hiljemalt enne kauba vabastamist.